Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26504
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ante cellar. Hoc si forte in aula m̄ neq; exerci
tatione oficiur: uerū ⁊ artificio quodā ꝓprie
n̄ alienum ē uidere que dicant hi q̄ quedam
eius rei precepta nob̄ reliquerunt. Sz ante q̄
de p̄ceptis oratoris dicam. uidet dicendum
de gne artis ipsi? de officio. de fine. de materia
de partib? Iam his reb? cognitis facilis ⁊ expe
dit? animus uni cuiusq; ipsam rōnem ac mā
aris ꝓsidere potest.

Ciuilis quedā ratio ē. que multis ⁊ mag
nis ex reb? ꝓstat. eius quedā magna ⁊ am
pla pars ē artificiosa eloquentia. quā rethori
cam uocant. Nam neq; cum his sentiam? q̄ ciui
lem scientiā eloquentia n̄ putant indigere. ⁊ ab
his qui eam putant omnē rethoris vi ⁊ artificio
iunā. magnopere dissentiam? Quare hanc orato
riam facultatē in eo gne ponem? ut ea ciuilis
scientiēq; partē esse dicam? Officiū autē et? facul
tatis uidet esse dicere apposite ad persuasionē
finis persuadē dictione. Cum officiū ⁊ finē
hoc int̄ est. quia in officio qd fieri. in fine qd
officio iueniat ꝓsidatur: ut medici officiū
dicimus ee curare ad sanandū apposite. finē
curatione sanare. Int̄ oratoris quid officium.